Lietas Nr. 139014313

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā, 2013.gada 10.septembrī

Valmieras rajona tiesas tiesnesis J.Grīnbergs
ar sekretāri S.Ādamsoni
piedaloties pie administratīvās atbildības sauktai personai /pers. A/, likumiskajam pārstāvim /pers. B/
2013.gada 10.septembrī atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, dzīvojošu /adrese A/, mācās /nosaukums B/, ziņas par administratīvo sodīšanu nav iesniegtas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ 2013.gada 8.jūlijā plkst. 02:00 Valmierā pa /adrese/vadīja transportlīdzekli /TL marka/ ar valsts numuru /reģistrācijas numurs/, un nepakļāvās policijas darbinieka atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli un bēga, tādejādi izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk APK) 149^5.panta 5.daļā paredzēto pārkāpumu.

/pers. A/ paskaidrojumos tiesnesim savu vainu pārkāpuma izdarīšanā neatzina, paskaidroja, ka neesot nepakļāvies apturēt automašīnu un nav bēdzis. Braucis garām policijas darbiniekam, kurš ar zizli esot kaut ko norādījis viņa virzienā. Sapratis, ka policijas darbinieks norādot, ka jābrauc tālāk, jo bijusi apturēta cita mašīna. Braucis tālāk un daudzdzīvokļu mājas pagalmā novietojis automašīnu. Iebraucis pagalmā, jo neesot automašīnas vadītāja tiesības un domājis, ka viņam dzīsies pakaļ. Tālāk devies kājām. Ejot mājās policijas darbinieks viņu noķēris, piekāvis un aizvedis uz policijas iecirkni. Iepriekš sniedzis citus paskaidrojumus, jo baidījies, ka policijas darbinieks atkal sitīs. Zinot, kā policijas darbinieks norādot, kad jāapstājas. Neesot sapratis, ka jāapstājas.

Motīvu daļa

Lai arī /pers. A/ savu vainu neatzīst, tiesnesis uzskata, ka /pers. A/ vaina šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar lietas materiālos esošiem pierādījumiem- administratīvā pārkāpuma protokolu, paša rakstveida paskaidrojumu, liecinieku /pers. C/, /pers. D/, /pers.E/ un /pers. F/ liecībām.

Tā liecinieks /pers. C/ liecināja, ka strādājis ar kolēģi tajā naktī uz Cēsu ielas. /pers. D/ bija pieturējis vienu automašīnu un viņš mēģinājis pieturēt šo automašīnu. Apstājies ceļa vidū un ar zizli uz augšu parādījis, ka jāapstājas. Pamanījis, ka automašīna palielina ātrumu un nedomā apstāties. Pagājis malā un mēģinājis vēlreiz apturēt automašīnu. Parādījis ar zizli un alkometru, mugurā bijusi veste. Automašīna nav apstājusies. Ar kolēģi iekāpuši dienesta automašīnā un dzinušies pakaļ. Bija ieslēgtas bākugunis. Sākumā dzinušies ar mašīnu, tad kājām. Kad mašīna iebraukusi pagalmā, redzējis, ka no tās aizskrien jaunieši, kurus vēlāk aizturējuši un noskaidrojuši, ka mašīnu vadījis /pers. A/. /pers. A/ vairāk kārt bēdzis no aizturēšanas. Stādināts bijis vismaz trīs reizes. Uzskata, ka nevarēja nesaprast, ka mašīnai jāapstājas. Noliedz, ka /pers. A/ ticis kā fiziski iespaidots.

Liecinieks/pers.D/ liecināja, ka bijis dienesta mašīnā pie Gaujas tilta. Bija ar kolēģi apstādinājuši vienu mašīnu. No Stacijas ielas puses braukusi mašīna, gribējuši to apturēt un norādījis ar zizli, bet tā neesot apstājusies. Nolēmuši braukt pakaļ. Pie Valletas pagalmos redzējuši, ka pazib kādas ēnas. Iebraukuši pagalmā, redzējuši, ka mašīna, kura neapstājās bija pamesta pagalmā. Mašīna bijusi vaļā, mašīnas atslēgas nebija. Likās, ka jaunieši bēga. Aizturējuši vienu personu, kura bijusi tikai pasažieris, pārējie bija aizbēguši. Ar kolēģi bijuši vestēs, vadītājam tas bija jāredz. Braukuši pakaļ ar ieslēgtām bākugunīm un ieslēgtiem skaņas signāliem. Nevar apgalvot vai arī kolēģis ir stādinājis automašīnu.

Liecinieks/pers. F/ liecināja, ka braukuši ar mašīnu ar /pers.A/ pie stūres. Redzējis, ka uz tilta stāvot policijas darbinieks, kurš novicinājies. Nezinot ar ko policijas darbinieks vicinājis. Braukuši tālāk un iebraukuši centrā pagalmā. Redzējuši, ka policija seko un sākuši mukt projām. Pagalmā iebraukuši, lai redzētu, kas notiek un vai viņiem neseko. Bēdzis, jo bijis bail no policijas. /pers.A/ nebija tiesības. Nezinot vai /pers.A/ sapratis, ka viņu stādina. Nezinot, kā policisti stādinot automašīnas.

Liecinieks/pers. E/ liecināja, ka notikumus uz tilta labi neatceroties, jo bijis alkohola reibumā. Bijuši divi policisti, viens bijis mašīnā. Viens rādījis ar steku. Neesot sapratis, vai liek apbraukt vai apstāties. /pers.A/ turpinājis braukt. Neesot redzējis, ka seko. Iebraukuši pagalmā. Viņš neesot mucis.

Tiesa kā pierādījumus vērtē arī minēto personu sākotnēji rakstveida paskaidrojumos un ziņojumos dotās liecības.

Tā pats /pers. A/ ir paskaidrojis, ka pirms braukšanas ar mašīnu lietojis alkoholu, tad izdomājuši pavizināties. Braucis pāri tiltam un redzējis, ka viņu stādina ceļu policists, nobijies un neapstājies, lai bēgtu. Aizbraukuši ar automašīnu līdz pagalmam /adrese/. /pers. F/ un /pers.E/ paskaidrojumos norādījuši līdzīgi, ka viņus pie tilta stādinājis policists, /pers.A/ teicis, ka nestāsies un bēguši projām. Aizbraukuši līdz mājas pagalmam un metušies bēgt.

Tiesa lietā piedod lielāku ticamību sākotnēji iegūtiem pierādījumiem. Visas personas tiesai apliecināja, ka rakstveida paskaidrojumus ir parakstījušas un apliecinājušas šo liecību patiesumu. Tiesas rīcībā nav nekādu objektīvu pierādījumu, ka sākotnējās liecības ir iegūtas kādā prettiesiskā veidā. Pie tam, tiesas konstatē, ka liecinieku /pers. F/ un /pers.E/ sākotnējās liecības nemaz būtiski neatšķiras no tiesas sēdē sniegtajām, jo abi apliecināja, ka policists ir kādus žestus rādījis un abi netieši apliecināja vēlāk ar automašīnu notikušo bēgšanu.

Arī policijas darbinieki /pers. D/ un /pers. C/ ziņojumos ir norādījuši analoģiskus faktus par notikušo. Tiesa konstatē, ka /pers. C/ ziņojumā norādītais faktu izklāsts atšķiras no tiesas sēdē sniegtām liecībām, un tieši, ziņojumā viņš nav norādījis, ka pats arī būtu centies apturēt transportlīdzekli, bet to ir darījis /pers. D/. Tiesa tomēr šo liecību nesakritību nevērtē kā pamatu apšaubīt vispār notikušā apstākļus un notikuma gaitu, un tieši, ka policisti ir stādinājuši automašīnu un tās vadītājs nav šīm prasībām pakļāvies. Tiesas ieskatā, liecību nesakritību iespējams izskaidrot kā tīri subjektīvu policista atmiņas specifiku (dēļ pagājušā laika perioda un darba specifikas viņš var arī precīzi neatcerēties katra notikuma detaļas) vai vienkārši kā ziņojumā dotu notikuma nepilnīgu izklāstu.

Ceļu satiksmes noteikumu 68.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums aptur transportlīdzekli, ja policijas darbinieks dod norādījumu apturēt transportlīdzekli, tajā skaitā, ar horizontāli vērstu roku vai zizli, atrodoties uz (pie) brauktuves. Tiesai nav pamats neticēt policijas darbinieku liecībām, ka šīs prasības ir tikušas izpildītas. Lai arī /pers. A/ norāda, ka žestu neesot izpratis, tiesa ņem vērā, ka viņam nemaz nav transportlīdzekļa vadītāja tiesību, tātad viņš, iespējams, nemaz nav apguvis Ceļu satiksmes noteikumus.

Tādejādi tiesa uzskata par pierādītu, ka /pers. A/ vadot automašīnu ir ticis Ceļu satiksme noteikumos noteiktā veidā no policijas darbinieku puses

turēts, viņš ir sapratis un viņam bija jāsaprot policijas darbinieku rīcība un norādījumi, taču nav pakļāvies prasībai apturēt transportlīdzekli un bēdzis prom. Bēgšanas faktu apstiprina /pers. A/ turpmākā rīcība, jo viņš nevis turpināja braukt iecerētā virzienā, bet pie tuvākās izdevības nogriezās no ielas mājas pagalmā un skriešus metās bēgt.

/pers. A/ darbība ir pareizi kvalificētas pēc APK 149[5].panta 5.daļas kā nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus. Tiesa uzskata, ka atšķirībā no APK 149[5].panta 4.daļas atbildība iestājas tieši par vadītāja vairākkārtēju nepakļaušanos vai bēgšanu, kas konkrētā lietā ir konstatējama.

Nosakot /pers. A/ sodu, tiesnesis ņem vērā izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, ka atbildību mīkstinošie un atbildību pastiprinošie apstākļi viņam netiek konstatēti. Saskaņā ar APK 31.panta otro daļu administratīvo arestu nevar piemērot personai, kura nav sasniegusi astoņpadsmit gadu vecumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesnesis uzskata, ka /pers. A/ sodāms ar Latvijas APK 149[5]. panta piektās daļas sankcijā paredzētiem sodiem- naudas sodu Ls 900 un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem gadu.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no APK 32., 149.[5], 274. un 275. pantiem, tiesnesis nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149[5].panta piektā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu uzlikt naudas sodu Ls 900 (deviņi simti latus) un atņemt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Naudas sods ieskaitāms - valsts kase reģ. Nr. 90000050138, konts Nr. LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22**.**

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Valmieras rajona tiesā.

Pilns tiesas nolēmums sastādīts 2013. gada 20.septembrī.

Tiesnesis: J.Grīnbergs